

ասհիպի սինիզ, Ալլահ պաղըչաարն, վէ հէր պիր էվին պիրեր պէօյիւզիւ վար, օ էվին պէօյիւքլէրի քէնաի էվէրփինն խաարէսինէ պազմայըք մը պիր էքսիքըք կէօրիւրլէր իսէ էվէրփինտէ պէ աէխմաի, նէմէ լազըմ տէր մի, Հէլլիէթ էվին պէօյիւզիւ էվին խաարէսինէ մէմուր իսէ, էվինն խաարէ էտէճէք տիր: Ա է նասը կէմիճի օլա պիլիր օ քի ֆուրթուենայա օղըսըլա կէմիսինն սէլամէթէ չըգարմայա ճահտ էթմէսին, պէ նէմէ լազըմ, պաթարաս պաթարն տէսին: Պէն նիճէ Հայոց ազգըն խաարէսինէ վէ սէլամէթինէ պիգայա տուրուզ պազմայըքմ:

Պազարպընը քի տիւնեատու փա տիշահըք վար, վիւզէրարար, զապիթէր վէ վիւճուհար վար, պունըք ճէմի խաարէ իշին տիր, վէ հէր միլէթլէրին տախի պէօյիւքլէրի վար, վէ թարղ թարղ ուզանցարար (տոլորու թիւնը) վար: Քէդալիք Հայոց ազգընտա Աթաուղիկատու վար, Պաարի աքըսորը վար, Առաջնորդարը վար, եւ այլն:

Հ իմաի պիզտէ Պաարիաքք պուրունուզ, պու ճիհէթտէն պօրճըլ օլտուգ պու պիլիթ Հայոց ազգըն իտարէսինէ պազմայա: Ակէր պէն նէմէ լազըմ աէրիսէմ, իւչ շէյիմ օլմաը արը, եա տինիմտէ նօգասնիէթ, եա մանտուպու մոսն գօրգու, վէ եախտ թարաֆը հաթըր էթմէլիմ: Պէլի, չօդ կիւնահքէարըմ, լաքին պու իւչ շէյտէն պիրիտէ եօգ պէնտէ: Պէն Պատրիաքք օլաը տահա իքի երլ տրը, էվէլի կէչինէմէյօրուտում, վէ հարա նէրէյէ կիթտէմ Հայոց ազգըն սայէսինտէ կինէ կէչինէ պիլիրիմ, նէ հաճէթ, սիզէտէ մալիւմ տիւր: Պիլիրսինիզ պէն տարմատն նէ հըզմէթտէ խոթմ, վէ ճիւմէնիզ իլէ հուգուգու մուզ վար լար, քի կինէ վար արը:

Օլ վազիթտէ նէ սիզէ նէ հէր հանկը Ակիզէյիմիզտէ քարազ վէրտի իմտէ՝ ապա պու միսիւլլու սէօհպէթ էթմէմիշիմ, նիշին քի օլ վազըթ սէլա հիէթիմ եօրու աու, սնճազ օլ վազըթն Պատրիաքքընա բաճի խոթ: Հ իմաի պունա ֆարղ արը լապիթ պազմայ արամայ քէնաի միլէթիմի, գերա կէրէք Ալլահըն քէլամի իլէ, կէրէք շէֆէթլի Ալֆէնալիմիզին հաթար շէրիֆի իլէ Պատրիաքք օլմուչուսազ, Արմէնի միլէթի նին ճէվապընը պէնտէն իօթէրլէր, պէն նիճէ ֆէնա առէմ օլմաը յըմ քի, պէ տէլիմաի նէմէ լազըմ աէյէյիմ, զիւլ ֆիւեարէ տօղուենմայըմ տա, զէվքիմի սէֆաւը էաէյիմ, աւմն միլէթ խաբապ օլուրու մուչ, օլտուն: Տէյիլ մի քի հէմ պու տիւնեատու, հէմ ահրէթտէ սիզին իշիւն ճէվապ վէրէ ճէկիմ, սիզին իշիւն իքի ճիհանտէ թէքաիք մի օլա յըմ, բէվա մը արը, օնուն իշիւն հէր թիւրլիսիւտէ էօլիւմիւմէտէք կէ օզիւմէ ալթըքմ, պարի պու էօիլիւ հայաթտէ թէքաիք օլուրսամ, էօթէտէ իւճրէթիմի արըքմ:

Պազըլար աէրլէր իմիշ քի, իքի իւչ քէսանտա ույմուչ տա՝ պու մատրահա թա միւպաշիթէթ էաիյօր, կէրլի ույմուչում, լաքին Ալլահըն արդարու թիւնուենա ույմուչում:

Ի յաշրտն:

Պիլէսա յամենատրբ իշան
Ասպր-աճաճին (1):

Գովետ բերկրանոց հըրճուզգովան հնճանի,
Քիզ կոյ Տիրանը քաղցրաճայնեալ երգերը:
Ով կուսից պարճանք, մայր Հայրամին որդւոյն,
Անճին ճընօզին՝ բանին ճընօզ մայրնալ:

(1) Սոյն գեղեցիկ հոգեհուազ երգը, որուն յօրինողին անունը մեր քաջն էղամ Վանճ գիրքերուն մէջ չկոյ յիշատակուամ, կ'երևի որ կամ Շորհադւոյն եւ կամ աւելի հաւանօրէն Գրիգորի Նաբեկացւոյն է:

Վերին բրազիլեցն հուզ մարտական վարուք .
 Աթու անկին անտանկի լուայն .
 Եղեմ շնչական անտան տընկցն տեղի .
 Վարդ դարարարէր Հօր ծոցածին ծաղիկ :
 Արտնչեղն հրաշխք ծառ Երկնուդէշ ծաղիկալ .
 Մանահ խնծարցն անուշահատ սրտալցն :
 Տեղի յօրինման դու մարգարտին լուայ .
 Ոսկի մարտախլ ի հողանիւթ զարմէ :
 Ի յերկրածընաց հարանի յերկինքս եկալ (1) .
 Մայր կամեամատոց Հօր միտածին բամբին :
 Սուրբ կոյս Մարիամ մօրն Եւայի բծիշի .
 Նախնայն Ազանայ ազատարար ծնունդ :
 Ընդ յօղցն կենաց Հօրն լուայ իջեալ .
 Անկ անծիււածին ծարաւեղոց յարուսն :
 Ի խճեալ բնութենէս աստղ լուայ ծաղեալ .
 Խորին գիշերոց քաղցրանըշտ փայլմամբ :
 Բարունայն վերնայ բնաւին արարողին .
 Խորոյն բանաւոր եւ լուսակիր տաճար :
 Բարունակ բերող զուրախարար ողկոյցն .
 Բրով զմայրեցար յանմահական բաժանն :
 Կենաց տաղանակ , աստուածագիծ տախտակ .
 Լեռան արձանունակ աշխարհալիր վիժին :
 Բոկեղէն սափոր մանանային կենաց .
 Գաւազան ծաղիկալ ի յարմատայն Յեսեայ :
 Յերկրածին սեւից գերազանց երկնից .
 Ի վերին զօրացն օրհնարանեալ միշտ Արցա :
 Սուրբ Հօգւոյն հրոյց աստուածընկող բուրբաւ .
 Տաւփ անայշ իղնիւրց տիեզերաց բարեալ :
 Նօրահրաշ շուշան վերաբուսեալ ի փշոց .
 Քաղցրահամ ճաշակ , բուրումն անուշահատ :
 Մայր կենարարին հաճոցական կամոց .
 Հայցմամբ պաղատեա առ ծննայն ի քէն Աստուած :
 Արեամբ փրկելոցս քո Միածնի հօտիս
 Լէր միշտ բարեխօս ողորմածին ծընող :
 Բաճէ ըղցրուեալուն եւ զվարտեալս մեզօր .
 Զօրս եւ ժողովեաց խաշատարած բաղիւան :
 Ի քահանայից պետականէն լուայ
 Մեր Հայրապետին հաստատութիւն հայցեալ :
 Արքային անմահ արքայուհի եւ մայր .
 Զմեր պատկաւորն միշտ յաղթող արա :
 Միշտ զեկեղեցիս Հայաստանեաց սողիս
 Ամբիժ եւ ուղիղ դաւանութեամբ պահեալ .
 Երբակի լուայն , աստուածութեան միւտ
 Գոհութիւն եւ փառք յախտանս , ամեն :

Ժ Ա Մ Ա Ն Ա Կ Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ն Ք

Տանն և հինգ օրէն ի վեր է խօսք
 մի կը պարտի հասարակութեան մէջ ,
 և հեռագիրներն ալ , ըստ ոմանց , նոյնը
 կը վիային , թէ քաղաքիս Ալեմ . կա
 աւարիչ Իզգէթ փաշայն պաշտօնէ ին
 կած , և իւր տեղը Ալեմ . Այսպիսի փա
 շայն յաջորդ սրշուած է : Արտու ի նա
 և թէ Իզգէթ փաշայի ընթացիցը վե
 րաց գանդաւաներ ըլլալով՝ դատի տակ
 է , եւ այլն : Անր գիտաւ սրութիւնը
 զինքը ոչ պաշտպանել է և ոչ ամբաւ
 տանել ըստ իմիր , այլ մեր ցաւն այն
 է , որ յիշեալ փաշայի ժամանակ ծա
 դած մէկ ինգիրը առանց լուծուելու
 մնաց , զոր կը յուսայինք որ ուշ կամ
 շուտ՝ օր մի պիտի բարեհաճի արդու
 րութեամբ կարգի գնել զայն՝ յարգե
 լով միանգամայն ՚ . Արան հրամանը
 զոր խրկած էր իրեն՝ իրաւունքն ի գործ
 գնելու : Բայժ ինգիրս է սուրբ ճիւղ
 չի գերեզմանատան վէճը , որում պատ
 ճառ տուին Աստիք մեր գերեզմա
 նատան մէջ երկու դուռ բանալով ,
 մինչդեռ արքունի փողոցին կողմէն բա
 նալու տեղ ունէին և արգարութիւնն
 ալ այնպէս կը պահանջէր : Այլ շտ սա
 րի մի եղաւ այս դէպքը պատահելը ,
 Արքաղան Հօր կրկին կրկին տուած բռ
 զքաղիրերը ամենեւին արդիւնք մի
 չունեցան , և ոչ դայն ազգեցութիւն
 րին , վասն որոյ իրաւունքը կուտայ մեզ
 ըսելու թէ՛ իրաւունքը զօրաւ որինն է
 միշտ : Տերութեան մի պաշտօնեաները
 որքան որ կը պարտաւորին օտար տե
 րութեանց պաշտօնէից հեռ քաղաքա
 կանօրէն վարուիլ , նոյնչափ ալ կը պար
 տաւորին առանց աշտութիւն ընելու
 աննոց՝ իրենց տերութեան հաւատա
 րիմ հպատակաց իրաւունքն ալ պաշտ
 պանել , և ոչ թէ օտարի մի անիրաւու
 թեան զոհ ընել զայն :

(1) Ա. Ա. օրհմ. Լէր .